

Drzewo jako dom

Przyglądając się każdemu drzewu, możemy zazwyczaj w jego budowie wyróżnić podstawowe elementy: korzenie, pień, koronę – którą tworzy plątana konarów, gałęzi i gałązek, a także liście, kwiaty i owoce. Praktycznie każdy z tych elementów może być wykorzystywany przez zwierzęta jako tymczasowe miejsce schronienia albo całoroczne czy też wieloletnie mieszkanie.

Przyjrzyjmy się zatem, kto mieszka wśród drzew. Zaczniemy od korzeni, które u starych drzew potrafią tworzyć potężne systemy korzeniowe, stanowiące tym samym dogodne miejsce schronienia dla gryzoni, np. nornic czy myszy. Mało tego, gryzonie te prócz nor mieszkalnych z gniazdem tworzą w korzeniach drzew spiżarnie, w których magazynują nasiona na okres zimowy. Kryjówek wśród

korzeni szukają także płazy i gady – równie chętnie wykorzystują je jako miejsce zimowego spoczynku.

Wyrastający ponad korzenie pień może mieć dwa rodzaje lokatorów – tych mieszkających tuż pod korą lub na niej oraz tych, którzy kryją się wewnątrz pnia, np. w dziuplach. Na powierzchni kory (głównie lip) spotkać możemy całe skupiska kowali bezskrzydłych wygrzewających się w promieniach słońca. Na korze, ale też i pod nią spotkamy mrówki spacerujące bezładnie lub instynktownie podążające jedna za drugą tą samą trasą przemarszu. Mrowisko założone pod korą drzewa zapewnia im doskonałą kryjówkę z dala od wzroku drapieżników. Pod korą spotkamy także korniki, które żerują w żywych tkankach drzewa i drążą w nim korytarze, często tworząc skomplikowane labirynty. W załamaniach i spękaniach kory schronienie znajdują także nietoperze, choć te kryją się również w dziuplach. Ekspertami od dziupli są oczywiście dzięcioły, a dziuple przez nie wykute często zajmowane są przez inne zwierzęta, np. wiewiórki czy sikory. Bardziej okazałe dziuple zamieszkują sowy, np. puszczyk zwyczajny. A zdarza się i tak, że przestrzeń dziupli zabudowują plastrami roje dzikich pszczoł.

Gęstwinę liści w koronach drzew najczęściej wykorzystują ptasi mieszkańcy. Tu z daleka od drapieżników i ludzi widać gniazda i wychowują młode. Pojedyncze liście także stanowią schronienie. W jaki sposób? Odpowiednio uformowane przez owady, np. tutkarza czarnego czy tutkarza topolowca, blaszki liściowe – zwinięte w tutkę (rurkę) stanowią bezpieczne miejsce, do którego samica składa jaja i w którym rozwijają się larwy. Schronieniem dla wielu gatunków organizmów żywych są również martwe drzewa, ale o tym w innej opowieści.